

En Assistent, der ved sin Ansættelse var 25 Aar gammel, vil altsaa være 55 Aar, naar han naar op i 1ste Klasse, 60 Aar, naar han naar den højeste Lønning, og 65 Aar, naar han opnaar Ret til Pension heraf, med andre Ord, naar han er kommen saa vidt, at han har Krav paa Pension af den højeste Lønning, er hans Levetid, subsidiært hans Arbejdsdygtighed forbi.

Vi tillade os derfor underdanigst at andrage om, at der maa blive tilstaaet Kontorasstentenerne et Alderstillæg af 100 Kr. hvert 4de eller 5te Aar regnet fra Ansættelsesdagen, saaledes at Maksimumslønnen bliver 2,300 Kr., og endvidere saaledes, at de i en lavere Klasse erhvervede Alderstillæg bibeholdes ved Oprykning i en højere, ved hvilken Foranstaltning vore økonomiske Villaaar ville blive en Del forbedrede.

Vi gøre os Haab om, at det høje Ministerium med Velvilje vil tage sig af vort underdanige Andragende, saa meget mere som vi desværre kun have ringe Udsigt til Overtgang i højere Stillinger, og ydermere, da Post- og Telegrafvæsenets tilsvarende Funktionærer, som vi formentlig nærmest kunne sammenlignes med, allerede længe have været normerede med Alderstillæg, foruden at disse Staters Funktionærer tillige oppebære 100 Kr. aarlig for dyrt Ophold i Kjøbenhavn.

Maatte det høje Ministerium ikke se sig i Stand til at imødekomme vort underdanige Andragende paa Grundlag af de her fremsatte Former og Motiver, lægge vi tillidsfuldt Sagen i dets Haand i tryk Forvisning om, at højstfamme vil ordne Forholdet for os paa den gunstigt mulige Maade.

Kjøbenhavn og Aarhus i Juni 1896.